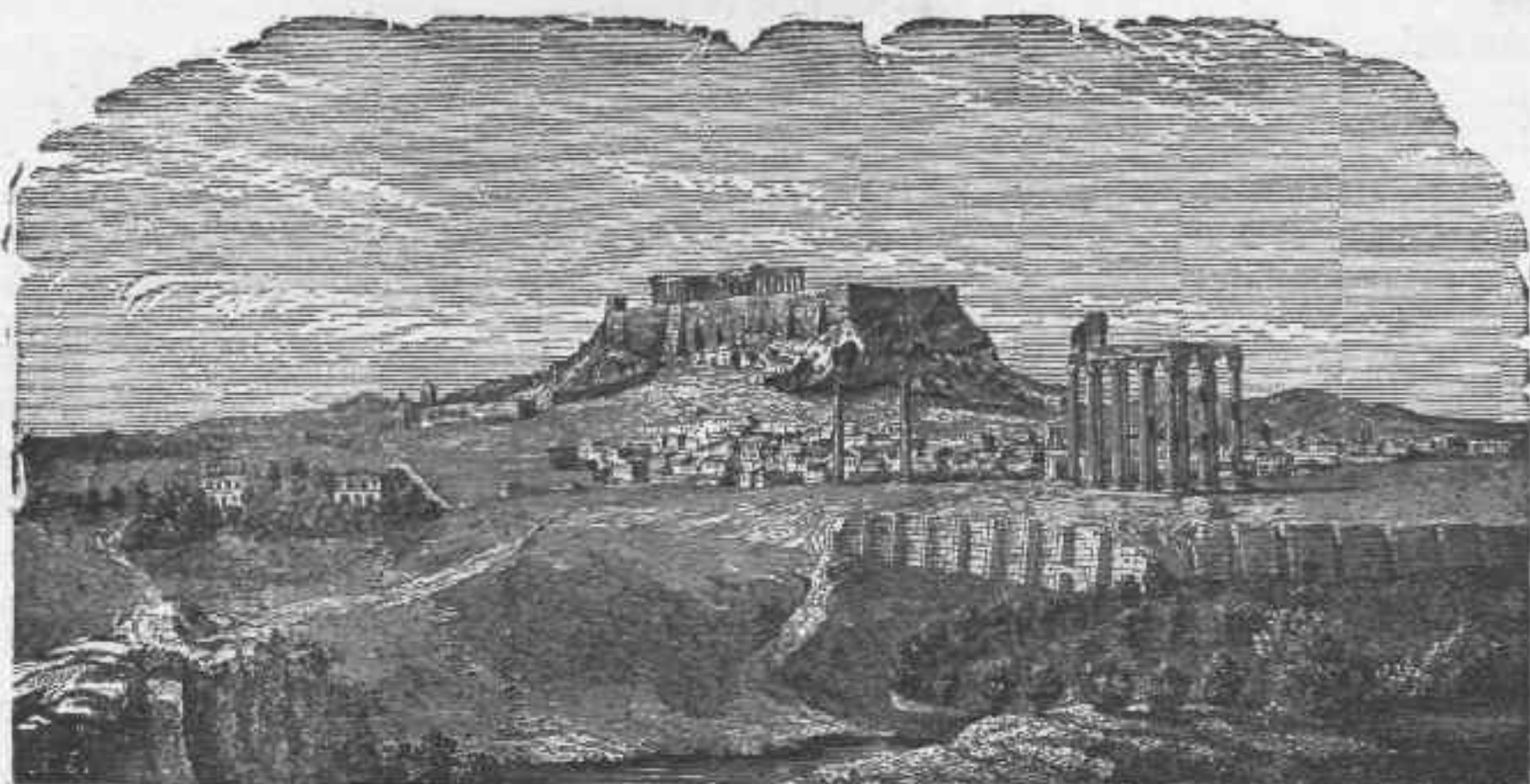

ΠΑΝΔΩΡΑ.

15 ΜΑΡΤΙΟΥ, 1865.

ΤΟΜΟΣ ΙΕ΄.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 360.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ.

Ἐν Ἱεροσολύμοις, τῇ 10 Δεκεμβρ. 1864.

... Ὡς καὶ ἄλλοτε ἔγραψα πρὸς ὑμᾶς, ἀποχωρήσας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καταγίνομαι εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Παναγίου Τάφου χειρογράφων καὶ εἰς σύνταξιν καταλόγου. Σήμερον δὲ μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλω τῇ ὑμετέρᾳ φιλογενεῖᾳ ὅτι εὗρέθησαν 56 ἐπιστολαὶ Ἰω. τοῦ Ζωναρᾶ ἀνέκδοτα καὶ 345 Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, καλῶς γεγραμμέναι παρὰ Μελετίου τοῦ Ἀρχιδιακόνου αὐτοῦ (1). Καὶ αἱ μὲν πρῶταί εἰσι μᾶλλον δογματικαί, αἱ δὲ δεύτεραι περὶ πολλῶν καὶ διαφόρων διαλαμβάνουσιν, ἅμα δὲ καὶ τὴν τότε κατάστασιν τῆς ἐκκλησίας περιγράφουσαι. Καλὸν δὲ νομίζω ἵνα μεταξὺ τῶν πολυειδῶν καὶ

πολυτίμων δώρων ἅπερ ἡ κοινωφελεστάτη Πανδώρα προσφέρει τοῖς ὁμογενέσι, προσενέγκῃ αὐτοῖς καὶ τινὰς τῶν εἰρημένων ἐπιστολῶν, ὥς μέχρι τοῦδε κρύπτεται ὁ χρόνος. Ἐπεθύμουν ἀντιγράψαι τινὰς αὐτῶν καὶ ἀποστέλλαι τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ, ἀλλὰ διὰ τὸ μικρὸν τοῦ χρόνου ἀναβάλλω τὴν ἀντιγραφὴν καὶ ἀποστέλλω ὑμῖν μόνον τὸ ἐξῆς.

Χειρόγραφον εἰς δ΄, ἀριθμὸν φέρον 307, πολλὰς πολλῶν πρὸς πολλοὺς ἐπιστήμους ἄνδρας περιέχει ἐπιστολάς, ὧν μία καὶ ἡ ἐσώκλειστος ἐν τῇ παρούσῃ, καθαρῶς καὶ ἀκριβῶς ἀντιγραφεῖσθαι. Ἐγράφη δὲ ἐπὶ Γαβριὴλ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, δι΄ ἧς τὸν ἐν Ἱερουσ. θεολογικώτατον καὶ σοφώτατον Ἡλίαν Μηνιάτην κοινὴν ἱεροκήρυκα καὶ διδάσκαλον τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου ἀναγορεύει. Ἐπειδὴ δὲ τοιοῦτό τι ἔγγραφον οὔτε ἐν τῇ βιογραφίᾳ αὐτοῦ οὔτε ἀλλαχοῦ εὔρον, ὑποβάλλω τῇ ἐγκρίσει τῆς ὑμετέρας ἀγάπης πρὸς δημοσίευσιν διὰ τῆς Πανδώρας.
Κ. Α. ἈΡΧ.

(1) Ἐν τῇ Μονῇ Πάτμου εὐρίσκεται, καθ' ἣν ἐβεβαίωσεν ἡμᾶς ὁ γνωστός διὰ τὰς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐρεῦνας Κ. Σακελλίων, τόμος περιέχων ἐπιστολάς τοῦ πατριάρχου Μελ. Πηγᾶ· εἰσὶν ἄρα αἱ αὐταὶ ἢ ἄλλαι; Ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἐξέτασις, καὶ πρὸς τοῦτο προτρέπομεν τὸν ἡμέτερον ἀνταποκριτὴν, πολὺν ἔχοντα ζῆλον, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω.

ΣΗΜ. ΠΑΝΔ.

« Γαβριὴλ ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νείας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

« Τῶν περὶ τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίᾳ ἐνθέων καὶ περισπουδάζων ἔργων

οὐδέν τι ἄλλο τοσοῦτον ἀναγκαῖον καὶ χρησιμώτατον κρίνεται, ὅσον ὁ τῆς ἱερᾶς καὶ θεοπνεύστου διδασκαλίας καθέστηκε λόγος, πασῶν τῶν ἄλλων ἐννοιῶν ἐξ ὑπερπλέου ὑπερκαίμενος. Διὰ γὰρ τούτου πασῶν τῶν θείων γραφῶν, παλαιᾶς τέ φημι, καὶ τῆς νέας εὐαγγελικῆς χάριτος, ὅσα ἱερογνωσίαις ἐντάλματα καὶ διδάγματα, λόγοις ἰσχυροῖς, καὶ σαφέσιν ἀπαδείξεσιν ἐρμηνευόμενα, ταῖς ἀκοαῖς τῶν εὐσεβῶν ἀραρότως καὶ τρανῶς παρατίθεται, καὶ τὰ φύσει δῆπουθεν ἀκατάληπτα ὄντα τῆς ἐγκρύφου θεολογίας ὄργια ἐκφαντορικαῖς τῶν θεοπνεύστων τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας διδασκάλων, καὶ ἀκαμπλεύτοις ἀναπτυσσόμενα εἰσηγήσειν, εἰς ἀκραιφνῆ τοῖς μὴ εἰδόσι πιστοῖς καὶ ἄδολον μεταπορθμεύεται κατὰληψιν, δι' ὧν τρέφεσθαι τοὺς πιστοὺς κατὰ ψυχὴν τὰ ἱερὰ ὑπερφυῶς διέξεισι λόγια. περὶ οὖν τούτου τοῦ σωτηρίου καὶ ἀναγκαίου ἔργου ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ φροντίδος οὐ σμικρᾶς ἐνδελεχῶς ἔχουσα, καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐμμερίμνως κηδομένη, δεῖν ἔγνω μηδαμῶς ποτε ὑστερεῖσθαι τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν καὶ μεγάλην ἐκκλησίαν τοῦ πατριαρχικοῦ καὶ οἴκουμενικοῦ τούτου Θρόνου, μήτε ἄμοιρον διατελεῖν ἀνδρὸς τοιούτου ἱεροπρεποῦς, σοφίας καὶ παντοίας παιδείας, θεωρητικῆς τε καὶ πρακτικῆς κεκοσμημένου χάρισι καὶ προτερήμασι τῶν τε λογίων τοῦ πνεύματος, καὶ τῶν ἔξω καὶ θύραθεν πεφυκασμένου ὑψηλοῖς νοήμασι καὶ θεωρήμασιν. Ὅθεν καὶ ἐπιγνοῦσα τὸν εὐλαδέστατον καὶ σοφώτατον ἐν ἱερεῦσι κύρ Ἡλίαν τὸν Μηναίτην, τὸν ἐκ τῆς νήσου Κεφαλληνίας ὀρμώμενον, ἄνδρα ὄντα βίου καθαρῶ καὶ σεμνοπρεποῦς πολιτείας, καὶ εἰς μέτρον ἱανὸν ἀφίξαντα (sic) σοφίας καὶ θεωρίας, τοῖς ἐκ νεότητος αὐτοῦ περὶ τὴν σπουδὴν πολυμόχθοις καμάτοις ἔντε τοῖς τῆς καθ' ἡμᾶς ἱερᾶς θεολογίας ἐγκρυφέσι βάθεσι πανσόφως ἐμβεπτεύοντα, καὶ μεταλαβόντα τὸ καθαρὸν πόμα τοῦ πνεύματος παρὰ τῶν πηγῶν τῶν Θεοκηρύκων πατέρων τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Ἀποστολῆς Ἐκκλησίας, καὶ καλῶς ἐκτραφέντα τοῖς καθάροις καὶ ὀρθοδόξοις αὐτῶν δάγμασιν.

Τουτῶι τοίνυν οὕτω δοκίμως ἀναφανέντι, προετρέψαμεν τὴν ἐπιστασίαν τοῦ διδασκαλικοῦ ὑπουργήματος, καὶ ἱεροκήρυκα καὶ διδασκαλὸν καθιστώμεν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας γνώμη κοινῇ καὶ συναινέσει τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν καὶ ἄδειαν διὰ τοῦ παρόντος δεδώκαμεν διδάσκειν καὶ κηρύττειν καὶ εὐαγγελίζεσθαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἁμβωνος μεγάλῃ τῇ φωνῇ, καὶ διερμηνεύειν τὰς θείας γραφὰς ἐπομένῳ τῇ γνώμῃ καὶ ὀρθοῖς δόγμασι τῶν θεοπνεύστων διδασκάλων ἀπαρεγκλίτως καὶ ἀπαραλλάκτως ὅτω καὶ ἐπηγγειλάμεθα διδο-

ναι κατ' ἔτος ἀνὰ γρόσια τριακόσια, ἀντιμισθίαν δῆθεν τοῦ κόπου αὐτοῦ, καὶ εἰς χρῆσιν τῶν ἀναγκαίων αὐτοῦ καὶ περίθαλψιν παρεχόμενα αὐτῷ ἀνελλειπῶς, ἐφισταμένης τῆς τοῦ χρόνου διορίσεως. Ὅθεν καὶ εἰς ἐνδειξιν καὶ βεβαίαν ἀσφάλειαν τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτῷ διδασκαλικοῦ λειτουργήματος, γέγραπται τὸ παρὸν ἐμφαντικὸν τῆς τοιαύτης συμφωνίας γράμμα, καὶ ἐδόθη αὐτῷ. » αψδ

» Ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ εἶ',

- † ὁ Καισαρείας Κυπριανός,
- † ὁ Ἐφέσου Θεοφάνης,
- † ὁ Ἡρακλείας καὶ Ραιδεστοῦ Νεόφυτος,
- † ὁ Κυζίκου Κύριλλος,
- † ὁ Νικομηδείας Παρθένιος,
- † ὁ Καλκηδόνης Κωνσταντῖος,
- † ὁ Θεσσαλονίκης Ἰγνάτιος,
- † ὁ Ἀδριανουπόλεως Ἀθανάσιος,
- † ὁ Λαρίσης Παρθένιος,
- † ὁ Ἰωαννίνων Κλήμης. »

ΟΛΟΙΠΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

(Συνέχ. ἴδε φυλλάδ. 359.).

Dunster.—Δευτέρα.

Οὐδέποτε πρέπει ν' ἀπελπίζηται τις. Χθὲς βροχή, κατακλυσμὸς, σκότος, μελαγχολία. Σήμερον, ἐνῷ σοὶ γράφω, ἥλιος, χαρὰ Θεοῦ, γλυκυτάτη ἀτμοσφαῖρα. Ἀνεχώρησα τὴν αὐγὴν πεζὸς ἀπὸ τοῦ Williton, συμφωνήσας μὲ τὴν ἁμαξήλατὴν νὰ τὸν περιμείνω ἐνταῦθα, καθόσον τὸ λεωφορεῖον ἀναχωρεῖ τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ Williton διὰ Lynton, διαβαίνον ἐντεῦθεν. Ὁ δρόμος ἕως ἐνταῦθα εἶναι παρὰ τὸν αἰγιαλόν. Ἐξ ἐνὸς μέρους ἡ θάλασσα, μὲ παράλια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπότομα, καὶ πέραν εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος τοῦ κόλπου ἡμικεκρυμμένα εἰς ὀμίχλην τὰ βουνὰ τῶν Γαλλίων. Ἀριστερόθεν δὲ κοιλάδες, λόφοι, χαριέστατοι, κατάφυτοι, ὀλοπράσινοι. Ἀπὸ διαστήματος εἰς διάστημα μικρόν τι καὶ ταπεινὸν χωρίον μὲ τὰ παιδία τῶν χωρικῶν εἰς τὰς θύρας τῶν καλυβῶν των. Εἰς δὲ τὸν δρόμον χωρικά, εἰς ὁδηγῶν τὴν ἁμαξάν του φορτωμένην μὲ λάχανα, ἄλλος μὲ τὰ ἐργαλεῖα ἐπ' ὤμου, πάντες δὲ χαιρετοῦντες φιλοξένως τὸν διαβάτην. Ἀλλαχοῦ τῆς Ἀγγλίας δὲν συνειθίζεται ὁ τοιοῦτος χαιρετισμὸς ἄλλὰ χάριτι θείᾳ ὁ σιδηρόδρομος δὲν ἔφερεν εἰσέτι ἕως ἐνταῦθα πάντα τὰ παρακαλουθήματα τοῦ πολιτισμοῦ.

Μετὰ δίωρον περίπατον ἔφθασα ἐνταῦθα ἡ πόλις εἶναι μικρά, ἀλλὰ καθαρὰ καὶ εὐρυθμὸς. Εἰς τὸ κέντρον τῆς πλατείας, ὑπάρχει ξύλινος στρογγύλη οἰ-